

Život Cirkvi

Ročník 17

46/2010

**Na oslave sviatku sv. Martina v Spišskej Kapitule
aj kardinál Meisner a nuncius Giordana**

Editoriál p. Lombardiho: Vrátiť sa k Božiemu slovu

Vatikán (12. novembra, RV) – Hovorca Svätej stolice sa vo svojom pravidelnom editoriáli pre Vatikánske televízne centrum zamýšľa nad zverejnenou posynodálnou apoštolskou exhortáciou Benedikta XVI. *Verbum Domini*:

Načo nový dokument, taký obsiahly, o Božom slove? Pred 45 rokmi koncil vydal konštitúciu «*Dei Verbum*», ktorú mnohí považovali za jeden z dôležitejších koncilových dokumentov, niektorí za vôbec najdôležitejší, pretože poukazuje na prvotný prameň života a poslania Cirkvi. To malo určite kľúčovú úlohu pri koncilovej obnove, ale - ako poukázal Mons. Ravasi - v priebehu času sme zaznamenali, „akési spomalenie a istú navyknutosť“ na dôsledky všeobecného alebo nejasného spiritualizmu, alebo naopak na suchopárne formality špecialistov.“ A kardinál Ouellet jasne hovoril o „vyplnení nedostatku v duchovnom živote Božieho ľudu“.

V krátkosti, Sväté písmo je knihou viery, ktorá sa zrodila z viery Božieho ľudu a môže byť správne chápaná v kontexte tejto viery a touto vierou má byť živé. Nový pápežský dokument je tak

veľký a bohatý, že mnoho čitateľov a komentátorov je v nebezpečenstve, že sa stratia v bohatstve jeho obsahu.

Je teda opodstatnené trvať na týchto dvoch predpokladoch: čítať a interpretovať Písmo pomocou metód, ktoré ponúka veda, avšak vo svetle viery. Tak možno stretnúť živé Božie Slovo, Ježiša Krista. Žiť a praktizovať načúvanie a službu Slovu v každodennom živote Cirkvi, aby pomáhalo veriacim a celému ľudstvu nájsť Boha skrze Ježiša Krista.

Preto nám Benedikt XVI. dáva nielen nový veľký dokument, aby sme ho študovali a vstrebávali, ale ponúka nám tiež pomoc a príklad. Svojou knihou o Ježišovi nám všetkým dáva príklad ako čítať a interpretovať Sväté písmo, v jeho homíliách ponúka najmä pre všetkých kňazov vzor kázne, ktorá vždy vychádza z Božieho slova, ale je harmonicky bohatá na teológiu, spiritualitu a vzťahuje sa na súčasnosť. Pod jeho vedením môžeme skutočne dúfať v znovuoživenie toho rozmachu, ktorý sa začal koncilom.

-jak-

50 rokov rehoľného života p. Federica Lombardiho SJ

Vatikán (12. novembra, RV) – Páter Federico Lombardi SJ, hovorca Svätej stolice a generálny riaditeľ Vatikánskeho rozhlasu, si dnes pripomína 50 rokov života v Spoločnosti Ježišovej. Tieto roky prežil z veľkej časti v službách Svätej stolice.

Viac o sebe a o svojom poslaní v rámci rehole jezuitov povedal v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas on sám:

„Som jezuita, kňaz a snažil som sa robiť to, čo mi bolo povedané, pretože my máme sľub poslušnosti, a tak dostávame „poslania“ - ako to nazývame – poverenia, úlohy od našich predstavených. A práve toto ma na konci mojej rehoľnej a kňazskej formácie doviedlo do Ríma k práci pre „*La Civiltà Cattolica*“, kultúry magazín jezuitov, teda v oblasti sociálnej komunikácie. Od vtedy som pôsobil v tejto oblasti, a vždy som robil, o čo som bol požiadaný, aby som urobil. Po 11 rokoch v „*La Civiltà Cattolica*“ som bol šesť rokov provinciálnym predstaveným talianskych jezuitov a potom som bol poslaný do Vatikánu ako programový riaditeľ Vatikánskeho rozhlasu a súčasne som mal iné úlohy.“

Na otázku, koľko hodín má deň generálneho riaditeľa Vatikánskeho rozhlasu, Vatikánskeho te-

levízneho centra a Tlačovej kancelárie svätej stolice P. Lombardiho poznamenal:

„Môj deň ich má 24, ako všetky ostatné. Prirodzene väčšia časť z týchto 24 hodín je venovaná vymenovaným službám. Pre mňa je absolútne nevyhnutné, aby tieto poslania boli výsledkom práce spoločenstva ľudí, ktorí sú si vedomí, že oni vykonávajú službu pre dnešnú Cirkev v oblasti komunikácie. Pápež sa nazýva „sluha sluhov Božích“, ja a všetci tí, ktorí so mnou spolupracujú, sú služobníci sluhu sluhov Božích“.

Na osobnú otázku vzťahu so Svätým Otcom p. Lombardi odpovedal:

„Dúfam, že je to dobrý vzťah! Nie každý deň mám súkromné stretnutie so Svätým Otcom. Moja služba zahŕňa nielen to, čo hovorí Svätý Otec, ale je to tiež život Svätej stolice všeobecne, a tiež Rímskej kúrie. Niekedy stačí stretnúť sa s ním iba pohľadom, jedným slovom. Je človekom nesmierne pozorným, ktorý počúva s veľkou sústredenou, láskavosťou a hĺbkou to, čo iní hovoria. Myslím, že by sme mali mať rovnakú pozornosť voči nemu, pretože to, čo hovorí on nám, sú slová oveľa dôležitejšie ako naše.“

-jak-

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (14. novembra, RV) – I túto nedeľu sa na Námestí sv. Petra zišli tisícky pútnikov, aby si vypočuli príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána. Svätý Otec im adresoval tieto slová:

Drahí bratia a sestry!

V druhom čítaní dnešnej liturgie apoštol Pavol zdôrazňuje význam práce pre ľudský život. Tento aspekt patrí aj ku „Dňu vďakyvdania“, ktorý sa tradične slávi v Taliansku v túto druhú novembrovú nedeľu ako vďakyvdanie Bohu na konci zberu úrody. Aj keď v iných geografických oblastiach obdobia sú, samozrejme, rôzne, dnes by som rád čerpal zo slov svätého Pavla pre niektoré úvahy, najmä čo sa týka poľnohospodárskej práce.

Jav ekonomickej krízy, ktorým sa tiež v týchto dňoch zaoberalo zasadnutie takzvaného G20, je vnímaný vo všetkej svojej závažnosti: má veľa príčin a vyvoláva silné požiadavky na komplexnú revíziu modelu globálneho ekonomického vývoja (porov. enc. Caritas in veritate, 21). Je to akútny príznak, ktorý sa pridal k iným, oveľa závažnejším a už dobre známym, ako je pretrvávajúca nerovnováha medzi bohatými a chudobnými, aféra hladu, ekologické katastrofy a nateraz vo všeobecnosti ešte aj problém nezamestnanosti. Zdá sa, že v tejto situácii má strategickú úlohu revitalizácia poľnohospodárstva. Skutočne, proces industrializácie niekedy zatienil sektor poľnohospodárstva. Aj keď ťaží zo znalostí a modernej techniky, predsa stratil zo svojej dôležitosti čo zanechalo značné dôsledky na kultúrnej rovine. Myslím, že nastal čas pre prehodnotenie poľnohospodárstva, nie v zmysle nostalgie, ale ako nevyhnutný prostriedok pre budúcnosť.

V súčasnej ekonomickej situácii je pokušenie najdynamickejších ekonomík dosiahnuť výhodné spojenectvo, ktoré sa však môže mať závažné dôsledky pre ostatné, chudobnejšie štáty, predlžujúc tak situáciu extrémnej chudoby nás, mužov a žien a vysušujúc prírodné zdroje zeme, ktorá bola Bohom Stvoriteľom zverená ľuďom – ako hovorí kniha Genesis – aby ju kultivovali

a chránili (porov. 2,15). Navyše, aj napriek kríze v krajinách s dávnou industrializáciou sa podporuje životný štýl neudržateľnej spotreby, na úkor životného prostredia a pre chudobných. Vyrovnaným spôsobom by sa mal sledovať vzťah medzi poľnohospodárstvom, priemyslom a službami, aby sa podporoval rozvoj, aby nikomu nechýbal chlieb a práca, vzduch,

voda a ďalšie prvotné zdroje a aby sa ochraňovali ako všeobecné dobro (porov. Enc. Caritas in veritate, 27). Je preto potrebné pestovať a rozširovať jasné etické vedomie na úrovni komplexnejšej výzvy dnešnej doby; vychovávať všetkých k múdrejšej a zodpovednejšej spotrebe; podporovať osobnú zodpovednosť spolu so sociálnou dimenziou hospodárskych aktivít, založených na večných hodnotách, ako prijatie, solidarita a zdieľanie práce námahy. Nie málo mladých ľudí si zvolilo túto cestu; aj niektorí vzdelanci sa vracajú podnikat' v poľnohospodárstve, cítiac, že majú odpovedať nie iba na osobnú a rodinnú potrebu, ale aj na znamenia doby, na konkrétnu citlivosť pre spoločné dobro.

Prosme Pannu Máriu, aby tieto úvahy poslúžili ako stimul pre medzinárodné spoločenstvo s vzdajme Bohu našu vďaku za plody zeme a ľudskej práce. **-pd-**

snímka SIR

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Juliana z Liège

Vatikán (17. novembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. na Námestí sv. Petra vo Vatikáne predniesol počas generálnej audiencie nasledujúcu katechézu:

Drahí bratia a sestry,

dnes ráno by som vám chcel porozprávať o žene, ktorá síce nie je veľmi známa, no Cirkev jej za veľa vďačí: nielen za príklad svätosti života, ale aj za to, že významne prispela k ustanoveniu jednej z najvýznamnejších slávností v liturgickom roku – sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi. Je to svätá Juliana z Cornillonu, známa tiež ako svätá Juliana z Liège. Údaje o jej živote nachádzame predovšetkým v biografii, ktorú napísal nejaký kňaz, čo žil v tých časoch. Sú tam zozbierané viaceré svedectvá osôb, ktoré túto sväticu osobne poznali.

Juliana sa narodila v roku 1191 alebo 1192 v blízkosti Liège, v Belgicku. Je dôležité zdôrazniť miesto jej narodenia, pretože v tých časoch bola diecéza Liège skutočným „eucharistickým večeradlom“. Ešte pred Julianou tu vynikajúci teológovia opísali nesmiernu hodnotu sviatosti Eucharistie a v samotnom Liège existovalo viacero skupín žien, ktoré boli mimoriadne oddané eucharistickej úcte a horlivému prijímaniu Oltárnej sviatosti. Tieto ženy žili spoločne a pod vedením kňazov sa venovali modlitbe a skutkom dobročinnnej lásky.

Julianu, ktorá ako 5-ročná stratila oboch rodičov, spolu so sestrou Agnesou zverili do starostlivosti sestier sv. Augustína v konvente Mont-Cornillon. Vychováva-

la ju sestra Sapienza, ktorá dohliadala na jej duchovné dozrievanie, až kým sa Juliana sama nerozhodla prijať rehoľné rúcho a stala sa augustiniánkou. Dostalo sa jej dobrého vzdelania, vedela čítať po latinsky diela Cirkevných otcov, predovšetkým svätého Augustína a svätého Bernarda. Okrem mimoriadnej inteligencie bolo na Juliane od začiatku badať sklon ku kontemplácii; mala hlboký zmysel pre Kristovu prítomnosť, ktorú zažívala v obdivuhodne intenzívnom prijímaní sviatosti Eucharistie a v častom rozjímaní nad Ježišovými slovami: „Hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28,20).

Ako šesťnásťročná mala prvé zjavenie, ktoré sa následne viackrát opakovalo počas eucharistických adorácií. Vo videní mala pred očami nádherný mesiac v splne, avšak v strede predelený čiernym pásom. Pán jej dal pochopiť zmysel toho, čo uvidela. Mesiac predstavoval život Cirkvi na zemi, tmavá línia zasa chýbajúci liturgický sviatok, za ktorého ustanovenie sa Juliana mala naplno zasadiť: mal to byť sviatok, v ktorom by veriaci uctievaním Eucharistie mohli zintenzívniť svoju vieru, pokročiť v praktizovaní čností a odčiniť urážky voči Najsvätejšej Sviatosti.

Nasledujúcich dvadsať rokov Juliana, ktorá sa v konvente medzičasom stala priorkou, uchovávala toto videnie v tajnosti. Potom sa s ním zverila dvom ženám, čo mali mimoriadnu úctu k Eucharistii: blahoslavennej Eve, ktorá viedla pustovnícky spôsob života a Izabele, jednej z rehoľníčok kláštora Mont-Cornillon. Tieto tri ženy vytvorili akúsi „duchovnú jednotu“ s cieľom zvelebovať Najsvätejšiu Sviatosť. Neskôr do nej zapojili aj kňaza, ktorého si ľudia mimoriadne vážili, Giovannioho di Losanna, kanonika kostola svätého Martina v Liège. Požiadali ho, aby sa pokúsil presvedčiť teológov a kňazov o tom, čo im tak veľmi ležalo na srdci. Ich reakcie boli pozitívne a povzbudivé.

To, čo sa stalo Juliane z Cornillonu, sa často opakuje v živote svätých: na potvrdenie domnienky, že zjavenie pochádzalo skutočne od Boha, je treba zahľbiť sa do modlitby, vedieť trpezlivo čakať, vyhľadať priateľstvo a podporu dobrých duší a napokon všetko zveriť úsudku pastierov Cirkvi. Práve biskup z Liège, Roberto di Thourotte, po krátkom váhaní prijal návrh Juliany a jej spoločníč, a ako prvý vo svojej diecéze zaviedol sviatok Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi. Neskôr ho nasledovali aj ďalší biskupi: ustanovili tento sviatok pre územia, ktoré patrili do ich pastoračnej starostlivosti.

Od svätých Pán často vyžaduje, aby prekonali skúšky, lebo ich viera sa tak posilní. To sa stalo aj Juliane. Musela čeliť tvrdej opozícii niektorých členov kléru, ba dokonca aj nedôvere predstaveného, pod ktorého autoritu spadal jej kláštor. Z jeho vôle Juliana s niekoľkými spolusestrami opustila konvent v Mont-Cornillone a desať rokov – od roku 1248 do roku 1258 – bývala v niekoľkých cisterciátskych kláštoroch. Všetkých po-

vzbudzovala s veľkou pokorou, nikdy nekritizovala, ani nič nevyčítala tým, čo s ňou nesúhlasili, ale so zápalom pokračovala v šírení úcty k Eucharistii. Zomrela v roku 1258 vo Fosses-La-Ville v Belgicku. V kláštorenej cele, kde ležala, bola stále vystavená sviatosť Oltárna a podľa slov jej životopisca, Juliana zomrela s posledným výdychom plným lásky k eucharistickému Ježišovi, ktorého vždy tak milovala, adorovala a uctievala.

Pre myšlienku ustanovenia sviatku Kristovho Tela a Krvi sa nechal získať aj Giacomo Pantaléon di Troyes, ktorý sa s Julianou stretol v Liège, keď tam slúžil ako arcidiakon. Keď sa neskôr stal pápežom a prijal meno Urban IV, bol to práve on, kto v roku 1264 ustanovil slávnosť Najsvätejšieho Tela a Krvi Kristovej na štvrtok po zoslaní Ducha Svätého – ako prikázaný sviatok pre celú univerzálnu Cirkev. V ustanovujúcej Bule nazvanej *Transiturus de hoc mundo* (11. augusta 1264) pápež Urban diskretné pripomína aj mystické zážitky svätej Juliany, čím vyjadruje aj svoje presvedčenie o ich autentickosti. Píše: „I keď sa Eucharistia celebruje každý deň, pokladáme za vhodné, aby sa aspoň raz v roku pripomenula ešte význačnejším a slávnostnejším spôsobom. Keď si pripomínáme iné veci, sprítomňujú sa v našom duchu a v mysli, ale nie sú tu s nami reálne prítomné. Naopak, v tejto sviatostnej spomienke na Krista, i keď pod iným spôsobom, je Ježiš prítomný vo vlastnej podstate. Ved' on sám, keď vystupoval do neba, povedal: „Hľa, ja som s vami po všetky dni, až do skončenia sveta“ (Mt 28,20).

Sám pápež chcel dať príklad, a tak predsedal sláveniu sviatku Najsvätejšieho Tela a Krvi Kristovej v Orviete, kde sa vtedy zdržiaval. Na jeho nariadenie do miestneho domu preniesli – a dodnes tam uchovávali – slávny korporál so stopami po eucharistickom zázraku, ktorý sa stal v roku 1263 v Bolsene. Kňaz tam vo svätej omši pri premieňaní chleba a vína silne zapochyboval o reálnej prítomnosti Kristovho tela a krvi vo sviatosti Eucharistie. V tej chvíli z konsekrovanej hostie začali padať kvapky krvi – na potvrdenie toho, čo vyznávame v našej viere. Urban IV požiadaval jedného z najväčších teológov v dejinách, svätého Tomáša Akvinského, ktorý sa s ním v tom čase nachádzal v Orviete, aby zostavil texty pre liturgické slávenie tohto veľkého sviatku. Tieto texty, ktoré sa dodnes používajú, sú vrcholným dielom spojenia teológie a poézie. Sú to texty, ktoré rozochvievajú struny ľudského srdca, aby chválou a vďakou zaplesalo Najsvätejšej sviatosti, kým rozum, s úžasom vstupujúci do tajomstva, spoznáva v Eucharistii živú a skutočnú prítomnosť Ježiša, jeho obetu lásky, ktorá nás zmieruje s Otcom a darúva nám spásu.

Aj keď sa po smrti Urbana IV slávenie sviatku Kristovho tela a krvi obmedzilo na niektoré oblasti Francúzska, Maďarska a severného Talianska, pápež Ján XXII ho v roku 1317 znovu obnovil pre celú Cirkev. Od toho času sa tento sviatok tešil stále väčšej popularite a aj v súčasnosti má v kresťanskom ľude veľkú úctu. Chcel by som s radosťou poznamenať, že dnes

v Cirkvi prežívame „eucharistickú jar“: koľko ľudí sa v tichosti zastaví pred Bohostánkom, aby tam na chvíľku zotrvali v láskyplnom rozhovore s Ježišom! Je potešujúce počúvať, že mnohé skupiny mladých znovu objavili krásu adoračnej modlitby pred Najsvätejšou sviatosťou. Myslím napríklad na eucharistickú adoráciu v Hyde Parku v Londýne. Modlím sa za to, aby sa táto „eucharistická jar“ čoraz viac širila vo farnostiach, najmä v Belgicku, vo vlasti svätej Juliany. Ctihodný pápež Ján Pavol II v encyklike *Ecclesia de Eucharistia* (Cirkev žije z Eucharistie) konštatoval, že „adorácia Najsvätejšej sviatosti každodenne nachádza široký priestor na toľkých miestach a stáva sa nevyčerpatelným zdrojom svätosti. Zbožná účasť veriacich na eucharistických procesiách na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi je Pánovou milosťou, ktorá každý rok naplňa radosťou tých, čo sa na nich zúčastňujú. A bolo by možné spomenúť aj iné pozitívne znamenia eucharistickej viery a lásky“ (č. 10)

Spomínajúc si na svätú Julianu z Cornillonu, povzbudíme sa aj my vo viere v skutočnú prítomnosť Krista v Eucharistii. Ako nás učí *Kompendium Katechizmu Katolíckej Cirkvi* „Ježiš Kristus je prítomný v Eucharistii jedinečným a neporovnateľným spôsobom. Je tam prítomný spôsobom skutočným, reálnym a podstatným: svojím Telom a svojou Krvou, svojou Dušou a svojím Božstvom. Je v nej prítomný sviatostným spôsobom, čiže pod eucharistickými spôsobmi chleba a vína – celý Kristus: Boh i človek“ (č. 282).

Drahí priatelia, vernosť stretnutiu s Eucharistickým Kristom v nedeľnej svätej omši je veľmi potrebná pre život viery, snažme sa však tiež často navštevovať Pána prítomného vo Svätostánku! Keď v adorácii pozeráme na konsekrovanú hostiu, stretávame sa s darom Božej lásky, stretávame sa s Ježišovým utrpením a krížom, ale takisto s jeho zmŕtvychvstaním. Práve prostredníctvom pohľadu upretého v adorácii nás Pán priťahuje k sebe, do svojho tajomstva, aby nás premenil, ako premieňa chlieb a víno. Slovanami eucharistického hymnu *Adoro te devote* (Klaniam sa ti vrúcne) modlime sa aj my k Pánovi, prítomnému v Najsvätejšej sviatosti: „Rozmnož vo mne vieru, i nádej k tebe, láskou srdce tiahni, do neba k sebe“. Ďakujem. **Preklad: Martin Kramara**

Výzva Benedikta XVI. počas generálnej audiencie

V závere dnešnej generálnej audiencie sa pápež Benedikt XVI. osobitne dotkol ťažkej situácie kresťanov v Pakistane:

„V týchto dňoch sleduje medzinárodné spoločenstvo s veľkou obavou ťažkú situáciu kresťanov v Pakistane, ktorí sú často obeťami násillia či diskriminácie. Osobitne dnes vyjadrujem moju duchovnú blízkosť pani Asii Bibiovej a jej príbuzným a žiadam, aby jej bola čo možno najskôr vrátená plná sloboda. Okrem toho prosím za všetkých, ktorí sa nachádzajú v podobných situáciách, aby aj v ich prípade boli ich ľudská dôstojnosť a ich základné práva plne rešpektované.“

Nové menovania pápežom Benediktom XVI.

Vatikán (13. novembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval nového člena Kongregácie pre kauzy svätých. Stal sa ním kardinál Antonio Cañizares Llovera, prefekt Kongregácie pre boží kult a disciplínu sviatostí.

Medzi nomináciami Svätého Otca je aj menovanie Mons. Salvatora Pennacchia, doterajšieho nuncia v Indii, za apoštolského nuncia v Nepále.

Benedikt XVI. 18. novembra menoval nového člena Kongregácie pre biskupov. Stal sa ním kardinál Paul Josef Cordes, emeritný predseda Pápežskej rady „*Cor Unum*“.

-jak-

Benedikt XVI. skupine lyžiarskych inštruktorov

Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii v Klementínskej sále Franca Frattiniho, talianskeho ministra zahraničných vecí, ktorý je aj členom veľkej skupiny lyžiarskych inštruktorov. Svätý Otec mu vo svojom príhovore poďakoval za pomoc, vďaka ktorej poskytlo Taliansko urýchlenú pomoc viacerým katolíkom, ako aj raneným po nedávnom atentáte v Bagdade. Vo svojom príhovore sa obrátil i na lyžiarskych inštruktorov, ktorí ho sprevádzali.

„Šport je jedným z prostriedkov, ktoré prispievajú k harmonickému rozvoju človeka a k jeho mravnej dokonalosti (porov. Conc. Vat. II, Dich. Gravissimum educationis, 4). I vaše úsilie ako lyžiarskych inštruktorov, pomáha stimulovať niektoré schopnosti človeka, ako napríklad vytrvalosť v dosahovaní cieľov, dodržiavanie pravidiel a húževnatosť pri prekonávaní ťažkostí. Praktizovanie športu so záľubou a zmyslom pre etiku, sa okrem zdravej súťaživosti, stáva školou osvojovania a prehlbovania ľudských a kresťanských hodnôt. Učí zharmonizovať dôležité dimenzie ľudskej osoby, napomáhajúc jeho integrálnemu rozvoju. Cez športové aktivity človek ľahšie vníma skutočnosť, že jeho telo nemôže byť považované za predmet, ale že prostredníctvom telesnosti vyjadruje seba samého a vstupuje do vzťahov s druhými. V tomto zmysle rovnováha medzi fyzickou a duchovnou dimenziou človeka nevedie k zbožňovaniu tela, ale k jeho rešpektovaniu. Nerobí ho nástrojom moci nad druhými za každú cenu, používajúc pri tom aj nezákonné prostriedky.“

Svätý Otec si ďalej v príhovore všimol prostredie hôr, kde sa uskutočňuje lyžovanie. Zdôraznil, že toto prostredie nás osobitným spôsobom vedie k tomu, aby sme sa cítili malí, stvorení, pozvaní hľadiť nahor a otvoriť sa Stvoriteľovi. Panoráma prírody spontánne dvíha ducha, pozýva pozdvihnúť nielen zrak, ale aj srdce. Kontemplujúc prírodu človek spoznáva veľkosť Boha. -pd-

Plenárne zasadanie Pápežskej rady pre kultúru

Vatikán (13. novembra, RV) – V sobotu sa v Ríme skončilo plenárne zasadanie Pápežskej rady pre kultúru na tému: „Kultúra komunikácie a nové komunikačné prostriedky“. Pri tejto príležitosti pápež Benedikt XVI. prijal účastníkov plenárneho zasadania na osobitnej audiencii. Vo svojom príhovore označil tému zasadania pre misijné poslanie Cirkvi dnes za veľmi dôležitú. Komunikácia a symbolická reč sa v skutočnosti nedotýkajú len nášho sveta a jeho kultúry, ale nám veriacim umožňujú priblížiť sa k tajomstvu samotného Boha, ktorý sa vo svojej добрote a múdrosti zjavil ľudom.

Komunikácia a dorozumievacie prostriedky sú esenciálnou dimenziou kultúry ľudstva. Je zložená z informácií a poznatkov, presvedčení a životných štýlov, ale aj z pravidiel, bez ktorých by sa ľudstvo mohlo len sotva pohnúť dopredu. V tejto súvislosti pastieri aj s veriacimi so znepokojením konštatujú ťažkosti s odovzdávaním viery a evanjeliového posolstva vo vnútri cirkevného spoločenstva.

„Dnes veľa mladých ľudí, ohromených nekonečnými možnosťami informačných sietí a iných technológií, obľubuje rôzne formy komunikácie, ktoré neprispievajú k ľudskému rastu, ale naopak, vedú k osamelosti a k odcudzeniu,“ povedal Svätý Otec a pokračoval: „Aj v dnešnej technologickej kultúre je nevyhnutnosťou inkulturácie evanjelia viesť, očisťovať, chrániť a zveľaďovať najlepšie prvky dorozumievacích prostriedkov a nové formy komunikácie. Pri tejto ťažkej, ale fascinujúcej úlohe môže Cirkev čerpať z mimoriadneho bohatstva symbolov, obrazov, rítov a gest svojej tradície. Osobitne bohatý a hutný symbolický jazyk liturgie žiari vo všetkej svojej sile ako prvok komunikácie a hlboko sa dotýka ľudského vedomia, srdca a intelektu. V kresťanskej tradícii bol vždy úzko s liturgiou spojený jazyk umenia, ktorého krása má svoju osobitnú komunikačnú silu.“

Avšak ešte výraznejší ako umenie a obraz komunikácie evanjeliového posolstva je krása kresťanského života. Nakoniec, len láska je dôveryhodná a vierohodná. Životy svätých i mučeníkov poukazujú na pozoruhodnú krásu, ktorá fascinuje a priťahuje, pretože kresťanský život, prežitý v plnosti, hovorí aj bez slov. Potrebujeme mužov a ženy, ktorí hovoria svojím životom, ktorí dokážu odovzdávať evanjelium s jasnosťou, odvahou, transparentnosťou svojich činov a s hlbokým nadšením lásky.“ -pd-

Konferencie Pápežskej rady pre apoštolát zdravotníkov

Vatikán (18. novembra, RV) - Od 18. do 19. novembra sa konala v Ríme XXV. medzinárodná konferencia Pápežskej rady pre apoštolát zdravotníkov na tému

„Caritas in veritate. Za primeranú a ľudskú zdravotnú starostlivosť.“

Pri tejto príležitosti pápež Benedikt XVI. zaslal účastníkom tohto podujatia posolstvo, v ktorom ďakuje Bohu za 25 rokov existencie tohto vaticánskeho dikastéria, ako aj všetkým pracujúcim v tejto oblasti, ktorá je mimoriadne dôležitou v poslaní Cirkvi. Vyjadril smútok nad tým, že i dnes mnohé krajiny sveta nemajú prístup k nevyhnutným zdrojom pre uspokojenie základných ľudských potrieb, osobitne čo sa týka ich zdravia. Benedikt XVI. vo svojom posolstve ďalej píše:

„Ako som zdôraznil v Encyklike *Caritas in veritate*, sociálne učenie Cirkvi vždy poukazovalo na význam podielovej a sociálnej spravodlivosti v rôznych oblastiach ľudských vzťahov (35). Spravodlivosti sa napomáha vtedy, keď sa prijíma život druhého a keď sa za neho preberá zodpovednosť, odpovedajúc takto na jeho očakávania. V každom blížnom sa odráža tvár Božieho Syna, ktorý sa stal pre nás človekom. Boží obraz vtlačený do našich bratov je základom vznešenej dôstojnosti každého človeka a vyvoláva v každom potrebu rešpektu, starostlivosti a služby. Vzťah medzi spravodlivosťou a láskou v kresťanskej perspektíve je úzko vzájomne prepojený: Kto miluje druhého, je k nemu predovšetkým spravodlivý. Spravodlivosť nie je cudzia láske, nie je len alternatívou alebo paralelou lásky: Spravodlivosť je neoddeliteľná od lásky. Sv. Augustín píše, že „spravodlivosť spočíva v pomoci chudobným“ (*De Trinitate*, XIV, 9: PL 42, 1045).

Skloniť sa ako milosrdný samaritán k zranenému a opustenému človeku, pokračuje pápež vo svojom posolstve, predstavuje „vyššiu spravodlivosť“, ktorú Ježiš vyžaduje od svojich učeníkov, pretože naplnením zákona je láska. Zdravotnícka starostlivosť musí patriť medzi priority vlád a medzinárodných organizácií. Pápež ďalej poukázal na negatívne tendencie, spojené s využívaním umelých reprodukčných techník, ktoré zahŕňujú zničenie embryí a legalizáciu eutanázie. Láska k spravodlivosti vedie k ochrane života od počatia do jeho prirodzeného konca a rešpektuje dôstojnosť každej ľudskej bytosti. Základné etické hodnoty sú naším spoločným dedičstvom a základom demokratickej spoločnosti. -pd-

Jubilejné plenárne zasadanie Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov

Vatikán (15. novembra, RV) - „Smerom k novej etape ekumenického dialógu“ – to je téma plenárneho zasadania Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov, ktorá tohto roku oslavuje 50 rokov svojej existencie. Zasadanie otvoril predseda rady Mons. Kurt Koch.

Činnosť dikastéria zhodnotil v príspevku jeho sekretár Mons. Brian Farrell. Príhovory predniesli kardi-

nál Leonardo Sandri o východných cirkvách a kardinál Lubomyr Husar o situácii Cirkvi na Ukrajine. Ďalšími témami, ktorými sa účastníci zasadania zaoberali, boli ekumenizmus v Afrike, na Blízkom východe, či vzťahy so židovstvom. Pomerne široký priestor bol venovaný diskusi nad dielom emeritného predsedu dikastéria kardinála Waltera Kaspera s názvom „Zbieranie úrody“, ktoré pojednáva o ekumenickom dialógu v priebehu posledných 40 rokov; dialógu, ktorý vzišiel z Druhého vatikánskeho koncilu.

V stredu 17. novembra sa konala verejná spomienková slávnosť 50. výročia zriadenia rady, na ktorej sa zúčastnil aj arcibiskup Canterbury Rowan Williams a za konštantinopolský ekumenický patriarchát metropolita Pergama Ioannis Zizioulas.

Príhovor Benedikta XVI. k členom

Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov

„Ekumenický dialóg prešiel počas posledných 50 rokov dlhou cestou, no potrebuje nový rozmach hlavne na Západe. Nesmieme zabudnúť na to, že jednota kresťanov je dielom Boha a nie výsledok nejakého rokovania, či kompromisu.“ Týmto myšlienkami sa prihovril pápež Benedikt XVI. plenárnemu zasadaniu Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov, ktorá 17. novembra slávila 50 rokov svojej existencie. Svätý Otec vyjadril uznanie blahoslavenému Jánovi XXIII., ktorý vytvoril Sekretariát na podporu jednoty kresťanov, ktorý bol v r. 1988 Jánom Pavlom II. zreorganizovaný a premenovaný na Pápežskú radu. „Bol to míľnik ekumenickej cesty Katolíckej cirkvi. Odvtedy ubehlo 50 rokov a my sme nadobudli hodnovernejšie poznanie a veľkú úctu voči ostatným cirkvám a cirkevným spoločenstvám; prekonali sme predsudky, nahromadené dejinami; pokročili sme vo vzájomnom teologickom dialógu, ale aj v dialógu lásky; rozvinuli sa rôzne formy spolupráce, medzi ktoré patrí najmä ochrana života, prekonávanie nespravodlivosti, ale aj ekumenické preklady Svätého písma.“

„Je dôležité si uvedomiť nové výzvy, pred ktorými teraz stojíme“, zdôraznil Benedikt XVI., spomenúc hlavnú otázku, ktorá sa týka dialógu s Východnými cirkvami: „najmä úloha biskupa Ríma v spoločenstve Cirkvi“. Vo vzťahu s ostatnými cirkevnými spoločenstvami vyzval k uchovaniu „toho vzácneho, čo máme spoločné, napriek storočiam nepochopenia a vzájomného vzd'aloovania sa“. Nakoniec dodal, že „ekumenizmus napreduje dvojitou cestou: na jednej strane je to hľadanie pravdy, vynaliezavosť pri hľadaní spôsobov jednoty a objasňovanie opozičných postojov, prekonanie ktorých je nevyhnutné k dosiahnutiu jednoty. Na druhej strane, oveľa dôležitejšia je cesta modlitby a pokánia. To je ten spirituálny ekumenizmus, ktorý je živým srdcom celého snaženia: jednota kresťanov je a aj bude dielom modlitby.“

-jak-

Benedikt XVI. brazílskym biskupom: Kresťania majú byť svedkami pravdy a lásky

Vatikán (15. novembra, RV) - „Kresťania by mali byť svedkami evanjelia a referenčným bodom v spoločnosti“ – povedal Benedikt XVI. počas audiencie brazílskym biskupom v rámci ich úradnej návštevy Ad limina apostolorum. Ide o poslednú skupinu biskupov Brazílie, konkrétne z cirkevného regiónu stred – západ. Svätý Otec poukázal na potrebu jednoty biskupov s Petrovým nástupcom, ako aj medzi pastiermi a veriacimi. Obrátiac sa na brazílskych biskupov pápež zdôraznil úlohu biskupskej konferencie krajiny, organizmu, ktorý sa pripravuje na oslavu 60 rokov od svojho založenia a ktorý predstavuje referenčný bod pre brazílsku spoločnosť. Povedal, že prvé svedectvo, ktoré sa očakáva od tých, ktorí hlásajú Božie slovo, je láska. Vo svojom príhovore sa ďalej Svätý Otec konkrétne zameril na najcitlivejšie témy, ako: „Podpora a ochrana viery a mravov, starostlivosť o povolania, ekumenické úsilie, obrana ľudského života, posvätnosť rodiny, právo rodičov vychovávať svoje deti, náboženská sloboda, mier a sociálna spravodlivosť.“

-jak-

Vyhlásenie v súvislosti s biskupskou vysviackou v Čínskej ľudovej republike

Vatikán (18. novembra, RV) – Hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi SJ vydal vyhlásenie v súvislosti so správami o biskupskej vysviacke v Čínskej ľudovej republike. Uvádza sa v ňom:

„Svätá stolica je znepokojená správami z pevninovej časti Číny o tom, že niektorí biskupi, ktorí sú v jednote s pápežom, sú vládnymi úradníkmi nútení zúčastniť sa na nepovolenej biskupskej vysviacke v Chengde, v severovýchodnom Hebeji, ktorá je naplánovaná na 20. novembra. Ak sú tieto správy pravdivé, Svätá stolica považuje takéto skutky za vážne narušenie slobody náboženstva a svedomia. Bolo by to taktiež považované za nepovolené a poškodzujúce konštruktívne vzťahy, ktoré sa v poslednej dobe rozvinuli medzi Čínskou ľudovou republikou a Svätou stolicou. Svätá stolica ďalej potvrdzuje, že otec Joseph Guo Jincui nezískal súhlas Svätého Otca, aby bol vysvätený za biskupa Katolíckej cirkvi. Svätá stolica v snahe rozvíjať pozitívne vzťahy s Čínou, kontaktovala čínskych predstaviteľov o celej tejto záležitosti a jasne ich oboznámila o svojom stanovisku.“

-sg-

Svätá stolica na tému nových technológií Vatikánskeho televízneho centra

Vatikán (16. novembra, RV) – Svätá stolica pripravila tlačovú besedu na tému „Nové technológie v službe komunikácií Svätej stolice“, a to pri príležitosti predstavenia novej „mobilnej réžie“, teda prenosového štúdia Vatikánskeho televízneho centra, ktoré bude môcť televízne prenosy uskutočňovať v najvyššej kvalite, vo vysokej definícii, teda vo vysokom rozlíšení. Na tlačovej besede vystúpil s príspevkom aj Mons. Claudio Maria Celli, predseda Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky. Nový mobilný prenosový voz bude umiestnený vo Vatikáne za Aulou Pavla VI. O ďalších projektoch v súvislosti s Vatikánskym televíznym centrom a novým prenosovým štúdiom Mons. Celli povedal: „Sú to nové úseky na ceste, ktorá ešte sa ešte nekončí, vlastne je len na začiatku, pre Cirkev, ktorá je stále viac presvedčená a vedomá si toho, že Božie slovo je schopné preniknúť a vyjadrovať sa v odlišných kultúrach a jazykoch, ale to isté Slovo premieňa aj hranice jednotlivých kultúr, čím vytvára spoločenstvo medzi rozdielnymi národmi.“

Hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi SJ vo svojom príspevku zdôraznil, že nové prenosové štúdio predstavuje iste najväčšiu investíciu Vatikánskeho televízneho centra v uplynulých rokoch, ako aj v jeho celkovej histórii, teda za viac ako 25 rokov. Jeho začiatky totiž siahajú do roku 1983, keď vzniklo zásluhou pápeža Jána Pavla II. „Aby mohlo televízne centrum dobre vykonávať svoje poslanie, vyžaduje si jednak operatívnu schopnosť a kvalitu ponuky, primeranú rozvoju televíznej komunikácie“ – povedal okrem iného. Vďaka tomu je potom možné vykonávať kvalitné živé prenosy udalostí a slávností či už na Námestí sv. Petra pri prenosoch modlitieb Anjel Pána, generálnych audiencií či koncertov v Aule Pavla VI., ako aj v rímskych bazilikách. Takýchto prenosov sa za rok uskutoční v priemere až 200 – dodal hovorca Svätej stolice. Nový prenosový voz požehná po generálnej audiencii pápež Benedikt XVI. -sg-

Komuniké Svätej stolice k apoštolskými vizitáciám v Írsku

Vatikán/Írsko (12. novembra, RV) - Svätá stolica zverejnila komuniké k začiatku apoštolských vizitácií v niektorých diecézach, seminároch a rehoľných kongregáciách v Írsku, ktoré boli ohlásené už v pápežovom Liste írskym katolíkom zverejnenom v marci 2010. Pápež v ňom navrhol niekoľko konkrétnych krokov pre riešenie situácie v prípade sexuálnych zneužívaní zo strany kňazov a rehoľníkov. Vyzval v ňom všetkých, aby venovali svoje

piatkové pokánie počas nasledujúceho roka až do Veľkej noci 2011 za prílev Božej milosti a darov svätosti a sily od Ducha Svätého pre Cirkev v Írsku. Povzbudil veriacich, aby znovu objavili sviatosť zmierenia a odovzdávali sa premieňajúcej sile jej milosti. Upozornil na to, že zvláštna pozornosť by sa mala venovať eucharistickej adorácii, a v každej diecéze by mali byť kostoly alebo kaplnky pre tento účel.

V komuniké k vizitáciám sa hovorí práve o spomínanom pápežovom liste z 19. marca 2010, zaslanom po stretnutí s írskymi biskupmi, v ktorom vyjadril svoju hlbokú bolesť a ľútosť v súvislosti s prípadmi sexuálnych zneužití zo strany kňazov a rehoľníkov a tiež v súvislosti so spôsobom, akým sa týmito situáciami čelilo v minulosti. Návštevy – ako sa uvádza ďalej v komuniké - by mali overiť účinnosť opatrení, ktoré nasledovali po zverejnení prípadov zneužití a tiež preveriť spôsoby pomoci, ktorá je aktuálne poskytovaná obetiam. Ďalej by sa malo preskúmať, či existujúce vzájomné vzťahy medzi rozličnými súčasťami miestnej Cirkvi sú také, že dokážu podporiť cestu hlbokoj duchovnej obnovy. Ďalej sú v komuniké zverejnené mená vymenovaných vizitátorov diecéz, seminárov a rehoľných kongregácií.

Vizitátormi štyroch írskych metropolitných arcidiécez budú kardinál Cormac Murphy-O' Connor, kardinál Seán P. O'Malley, Mons. Thomas C. Collins a páter Terrence T. Prendergast SJ. Títo majú preskúmať, ako fungujú odporúčania z dokumentov vypracovaných na ochranu detí a maloletých v Katolíckej cirkvi v praxi a ako by ich bolo možné aplikovať ešte účinnejšie. Za vizitátora írskych seminárov bol ustanovený Mons. Timothy M. Dolan, arcibiskup New Yorku, spolu ich navštívi päť. Za vizitátorov rehoľných kongregácií boli vymenovaní sestra Sharon Hollandová, otec Robert Maloney, sestra Máirin Mc Donaghová, a otec Gero McLoughlin, S.J. Po uskutočnení návštev zašlú apoštolskí zástupcovia odporúčania Kongregácii pre inštitúty zasväteného života a spoločností apoštolského života ohľadne ďalších postupov. -sg-

Vo veku 45 rokov zomrel dekan Teologickej fakulty Pápežskej Gregorovej univerzity

Taliansko (16. novembra, RV) - V rímskom Kostole svätého Ignáca sa konali pohrebné obrady dekana Teologickej fakulty Pápežskej Gregorovej univerzity P. Donatha Hercsika SJ. P. Hercsik pochádzal z nemeckej provincie. Zomrel 13. novembra vo veku 45 rokov na následky rakoviny. Na záver obradov v krátkom životopise rektor univerzity P. François-Xavier Dumortier SJ vyzdvihol jeho húževnatosť, vytrvalosť a pracovitosť, ktorých príkladom bol do posledných chvíľ svojho života. -pd-

Vešpery za obeť teroristického útoku z 31. októbra v Bagdade

Vatikán/USA (13. novembra, RV) – Stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN, arcibiskup Francis Chullikatt predsedal v piatok v New Yorku večerám za obeť útoku v Bagdade. Na modlitbe v Kostole sv. Rodiny v Manhattan sa zúčastnili veľvyslanci, ďalší zamestnanci v diplomatických službách pri OSN a farníci. Modlitbu spolu s arcibiskupom Chullikattom viedol Mons. Yousif Habash, sýrskokatolícky biskup pre Spojené štáty americké a Kanadu.

V úvodnom príhovore Mons. Chullikatt povedal:

„To, čo sa stalo 31. októbra, je tá najhoršia možná nočná mora. A tá nočná mora sa ešte neskončila. Niektoré rodiny, ktoré vtedy stratili svojich drahých, od tej doby utrpeli ďalšie násilné útoky na svoje domovy. Situácia je neznesiteľná.“

Stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN ďalej zdôraznil naliehavosť modlitby, a to nielen za obeť, za pozostalých, ale aj za nás samých, aby v ľudských srdciach nebolo miesta ani pre zatrpknutosť, ani pre nenávisť. Aby sme tak urobili, čo môžeme urobiť a našim podielom prispeli k budovaniu sveta. Aby sme šírením kresťanských hodnôt podporovali zmierenie, harmóniu, lásku a pokoj medzi národmi a náboženstvami. **-jak-**

Pápežská rada na stretnutí o dialógu medzi náboženstvami v Teheráne

Irán/Vatikán (16. novembra, RV) – V Teheráne sa od 9. do 11. novembra uskutočnilo v poradí siedme stretnutie medzi Organizáciou centra pre dialóg medzi náboženstvami islamskej kultúry a vzťahmi v Teheráne a Pápežskou radou pre dialóg medzi náboženstvami, ktorú zastupoval jej predseda kardinál Jean-Louis Tauran. V závere stretnutia sa účastníci dohodli na viacerých spoločných bodoch. Veriaci a náboženské spoločenstvá, na základe ich viery v Boha, rozvíjajú špecifickú úlohu v spoločnosti, na rovnoprávnom stupni s ďalšími obyvateľmi – uvádza sa. Veriaci sú povolaní ku vzájomnej spolupráci pri hľadaní spoločného dobra, na základe pevného vzťahu medzi vierou a rozumom. Ako sa ďalej uvádza je potrebné, aby kresťania a moslimovia, ako aj všetci veriaci a ľudia dobrej vôle, spolupracovali pri hľadaní odpovedí na každodenné výzvy, podporujúci pritom morálne hodnoty, spravodlivosť, pokoj a ochranu rodiny, životného prostredia a prírodných zdrojov. Viera si vyžaduje slobodu – uvádza sa ďalej, preto má byť zo strany štátu rešpektovaná. Ďalej sa vyzdvihuje výchova mladých generácií, ktorá sa má zakladať na hľada-

ní pravdy, na duchovných hodnotách a na podporovaní poznania. Účastníci stretnutia tiež zdôraznili potrebu pokračovať vo vzájomnom dialógu. Ďalšie stretnutie sa bude konať o dva roky v Ríme, pričom predchádzať mu bude prípravné stretnutie. **-sg-**

Rímska Fakultná nemocnica Gemelli hospitalizovala 26 ranených z Bagdadu

Taliansko (13. novembra, RV) - Rímska poliklinika Gemelli hospitalizovala včera 26 ranených, ktorí prežili útok na kresťanský kostol v Bagdade 31. októbra. Rímska Fakultná nemocnica prijala 3 iracké deti, 16 žien a 3 mužov v rámci humanitárnej pomoci, ktorú organizuje talianske Ministerstvo zahraničných vecí na podnet vatikánskeho štátneho sekretára kardinála Tarcsia Bertoneho.

Ďalších 21 osôb, ktoré tvoria doprovod ranených, je ubytovaných v zariadeniach Katolíckej univerzity Sacro Cuore, ktorá prostredníctvom svojich zdravotníckych a obytných zariadení chce týmto gestom vyjadriť empatiu s kresťanmi v Iraku, ktorí vydávajú „krvavé svedectvo viery“ a ponúknuť konkrétnu pomoc v ich utrpení. **-jak-**

Americkí biskupi vyzývajú prezidenta Obamu na pomoc kresťanom v Iraku

USA (13. novembra, RV) – Po nových prejavocho násilia proti kresťanom v Iraku sa predseda Konferencie biskupov USA, kardinál Francis George obrátil s naliehavou výzvou o pomoc na amerického prezidenta Baracka Obamu, „aby boli podniknuté ďalšie kroky na pomoc Iraku a na ochranu jeho občanov, najmä kresťanov a ďalších obetí organizovaných útokov“. Arcibiskup Washingtonu konštatuje, že Spojené štáty majú „morálnu povinnosť neopúšťať tých Iračanov, ktorí sa nemôžu brániť.“ Podľa listu zo dňa 9. novembra, to najmenej, čo sa môže za daných okolností urobiť, je spolupráca s Iračanmi a medzinárodným spoločenstvom v prospech toho, „aby iracká vláda zabezpečila pre spoločné blaho všetkých Iračanov nasadenie ozbrojených síl a miestnej polície pre zaistenie bezpečnosti všetkých občanov, vrátane menšín, aby podporovala zmierenie a dodržiavanie ľudských práv, najmä slobody náboženského vyznania“. **-jak-**

Na oslave sviatku sv. Martina v Spišskej Kapitule aj kardinál Meisner

Spišská diecéza si tradične každý rok pripomína sviatok svojho hlavného patróna – sv. Martina z Tours. Tohto roku sa stretli kňazi dolnospišských dekanátov v katedrálom chráme v Spišskej Kapitule, ktorý je zasvätený práve sv. Martinovi, aby spoločne oslávili sviatok tohto patróna celej diecézy. Slávnostnú svätú omšu celebroidal spišský pomocný biskup a generálny vikár Mons. Andrej Imrich spolu s kňazmi z Levočského, Spišskonovoveského a Spišskopodhradského dekanátu. Oslavy sviatku sv. Martina vyvrcholili v Spišskej diecéze v nedeľu 14. novembra 2010. O 10. hodine celebroidal slávnostnú odpustovú svätú omšu v katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule kardinál Joachim Meisner, kolínsky arcibiskup - metropolita. Ako spomenul vo svojej homílii, „vo svätcoch sa Božia prítomnosť stáva viditeľnou v Božom ľude... Preto svet nikdy nemôže byť celkom zlý, lebo svätí, v ktorých sa Kristus – spása sveta – stal viditeľným, žijú uprostred nás.“ Následne sa kardinál zamerail na osobu sv. Martina, ktorý podľa jeho slov patrí k stĺpom kresťanskej Európy. Pripomenul výrok kolínskeho spisovateľa Heinricha Bölla, ktorý kedysi povedal, že uprednostňuje ten najhorší kresťanský svet pred najlepším humanistickým svetom, pretože „v kresťanskom svete je vždy priestor pre chorých, bezmocných, zostarnutých, utrápených a sužovaných.“ Pre tých, ktorí vždy mali miesto aj v ľudskom milosrdenstve svätého biskupa Martina. V závere homílie kardinál Meisner pripomína, že „kresťan bol pri birmovaní pomazaný nie na chrbte, aby žil podľa hesla Skloň sa a mlč!, ale pomazanie sa mu dáva na čelo. To znamená, že má potom druhým ukázať práve čelo, a nemá stiahnuť či skloniť hlavu.“

Na slávnosti bol prítomný aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana, ktorý tlmočil pozdrav a apoštolské požehnanie Svätého Otca. Vo svojom príhovore pozval všetkých, aby nasledovali sv. Martina v úprimnosti a hĺbke viery v Boha: „Prosme sv. Martina, aby nám bol daný do srdca zmysel pre pravdu, ktorý nám pomôže rozlišovať medzi pravdivou vierou v Krista a vierou novopohanskou, ktorú šíri dnešný svet tak často prostredníctvom vecí, ktoré nemajú absolútne žiadnu duchovnú hodnotu. Nebojme sa zvolíť si to, čo je správne a povedať „nie“ tomu, čo sa prieči Božiemu zákonu,“ dodal Mons. Giordana.

Kardinál Joachim Meisner sa nasledujúci deň stretol aj s bohoslovcami v spišskom seminári. Ráno pre nich celebroidal svätú omšu zo spomienky na sv. Alberta Veľkého. Tento veľký učiteľ sv. Tomáša Akvinského pôsobil niekoľko rokov práve v Kolíne nad Rínom, kde aj zomrel a je pochovaný. Pohľad na vieru nie len cez rozum, ale aj cez srdce, dal kardinál za príklad seminaristom, ktorí si môžu vziať od sv. Alberta. Bohoslovci

mali možnosť položiť kardinálovi aj otázky na stretnutí, ktoré sa konalo neskôr v aule kňazského seminára.

Peter Majda, Lukáš Stolárik

Vyhlásenie Mons. Rudolfa Baláža v súvislosti s vraždou právnik Ernesta Valka

Vyhlásenie banskobystrického diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža v súvislosti s vraždou právnik Ernesta Valka:

Za spravodlivosť a civilizáciu lásky

Cirkev učí, že máme od Boha ponúknutú reálnu možnosť prekonať zlo a dosiahnuť dobro. Napriek hriechu, ktorý bolestne, priam až do špiku kostí, poznačuje ľudské dejiny, napriek pôsobeniu tajomstva nepravosti, Cirkev stále učí: „Pán vykúpil človeka a kúpil ho za drahú cenu“ (porov. 1 Kor 6,20). A ďalej nás Cirkev učí aj pravde, že svet nezostane uzavretý v sebe samom, ale je otvorený pre Božie kráľovstvo.

Preto, že v posledných dňoch sme svedkami vraždy advokáta, ktorý, ako intelektuálny bojovník za spravodlivosť, bol brutálne zlikvidovaný, ako aj preto, že naša spoločnosť vykazuje spomínanú brutalitu v medziľudských vzťahoch i hospodárskej oblasti, chcem odsúdiť tie činy, ktoré zabíjajú mravné ctenie človeka i celého nášho slovenského národa. Nevedie ma k tomu nejaká „naivná predstava“, že na drámu našich dní hneď mám „čarovnú formulu nápravy“. Nie, nejde mi ako biskupovi o to, aby som našiel nejaký „nový program“ na riešenie. Chcem len zodpovedne poukázať na to, že program tu už máme: je tu už dvetisíc rokov a obsahuje ho evanjelium a živá tradícia. Tento program má ťažisko v prijatí Krista.

Napriek vražde, ktorá nám, žiaľ, bije v týchto dňoch do očí, chcem povzbudiť predovšetkým verejnosť laikov, aby sa naďalej angažovali v sociálnej oblasti. Nech to robia v dôvere v možnosť budovať lepší svet napriek vedomiu, že nemôže existovať „raj na zemi“. Vrahom a zlodejom chcem odkázať: „Nekorumpujte slovenských občanov a nevraždite! Boh vás vidí!“ Spravodlivosť existuje. Boh je jej ručiteľom a angažovaný laik morálnym nositeľom – svedkom.

So želaním, aby láska znova bola prítomná vo všetkých spoločenských vzťahoch, ako aj v solidárnom prejave s pozostalými obeť i obeť vražd a korupcie, zostáva v modlitbe banskobystrického diecézneho biskup

Mons. Rudolf Baláž

Arcibiskup Bober navštívil najvýchodnejší dekanát arcibiskupstva

Košický arcibiskup Bernard Bober navštívil 13. novembra najvýchodnejší dekanát arcibiskupstva - Sninu. Vo filiálnej obci Stakčín sa zúčastnil 15. výročia posviacky Kostola sv. Pia X., ktorý je jediným chrámom v arcidiocéze s týmto patrocinom. Rímskokatolícka komunita veriacich v Stakčíne je v prevažne Gréckokatolíckom a Pravoslávnom prostredí menšinovým, avšak živým spoločenstvom. Arcibiskup Bober v homílii ocenil skutočnosť, že veriaci hojne navštevujú chrám a nechávajú sa formovať Božím slovom a Eucharistiou. Arcibiskup požehnal zrekonštruovanú Kaplnku Sedembolestnej Panny Márie na Sninskom cintoríne. Kaplnku dal postaviť majiteľ sninského panstva gróf Štefan Rholl v roku 1842. S rekonštrukciou začalo mesto v roku 2008 a pokračovala v nej farnosť Snina. Doposiaľ sa podarilo opraviť strechu, zrekonštruovať interier i exteriér kaplnky. Ako uviedol sninský dekan Allan Tomáš, rekonštrukčné práce obsiahli skoro 29 000 eur. V ďalšej fáze by chceli spolupracovať s Krajským pamiatkovým úradom v Prešove a dokončiť portál kaplnky. Finančné prostriedky na ňu chcú čerpať z fondov EÚ. -jf

Stanovisko trnavského arcibiskupa k použitiu jeho vyjadrenia v predvolebnej kampani

V dnešnom vydaní Trnavského hlasu bol publikovaný môj pohľad na osobu jedného z kandidátov na primátora Trnavy. Je mi ľúto, že som sa ocitol v scenári politickej reklamy, pričom môj pôvodný úmysel vyjadriť názor bol súkromný a poskytnutý pre osobné účely osoby, ktorú poznám z funkcie jeho doterajšieho úradu. Išlo o neautorizované publikovanie názoru a fotografie v rámci predvolebnej kampane, za čo sa úprimne ospravedlňujem.

Mons. Róbert Bezák, trnavský arcibiskup

Vladyka Milan Chatur na slávnosti v Rakovci nad Ondavou

V sobotu 13. novembra 2010, na sviatok sv. Jána Zlatoústeho, si veriaci Gréckokatolíckej farnosti v Rakovci nad Ondavou pripomenuli 250. výročie posviacky starého chrámu, ktorý teraz slúži ako Dom poslednej rozlúčky a 10. výročie prvej sv. liturgie v novom chráme. Slávnosť

nú sv. liturgiu slávil biskup Mons. Milan Chatur spolu s kňazmi a hojným počtom veriacich. Pri tejto príležitosti požehnal nástenné ikony blahoslavených mučeníkov biskupov Pavla Gojdiča, Vasiľa Hopka, Tedora Romžu a kňaza Metoda Trčku. Popoludní sa stretli veriaci farnosti s biskupom na kultúrnom programe. -mmm

Oceňovanie žiakov katolíckych stredných škôl Žilinskej diecézy

Žilinský biskup Mons. Tomáš Galis v predvečer Dňa študentov 16. novembra 2010, ocenil deviatich žiakov katolíckych stredných škôl žilinskej diecézy za ich výborný prospech, reprezentáciu školy a svedectvo kresťanského života. Slávnosť sa uskutočnila na pôde Spojenej školy sv. Jána Bosca a vo farskom kostole v Novej Dubnici. Slávnosti sa okrem ocenených zúčastnili aj ich rodičia, triedni profesori a riaditelia škôl. Pozvanie prijali aj primátor mesta Ing. Ján Šušanik, prednosta KŠÚ v Trenčíne Ing. Ondrej Divinský a tiež Výtvarný umelec Ing. Jozef Vydárnák, ktorý je tvorcom umeleckého návrhu oceňovacej listiny.

Hlavným motívom podujatia je vyzdvihnúť klady našej mládeže a povzbudiť ich k ďalšiemu osobnostnému rastu. Juraj Malobický

Začiatok Pôstu pred Narodením Pána (Filipovky)

Katolícki veriaci byzantsko-slovanského obradu na Slovensku dnes začínajú Pôst pred sviatkom Narodenia Pána, ktorý je známy aj pod názvom Filipovka. Cieľom tohto štyridsaťdňového pôstneho obdobia je duchovná príprava veriacich na slávenie sviatkov Narodenia Pána a Bohozjavenie. V byzantskej cirkvi bol tento pôst definitívne zavedený niekedy medzi 6. a 8. storočím, hoci o ňom máme zmienky už aj v 4. storočí. Názov „Filipovka“ získal preto, lebo sa začína deň po sviatku sv. apoštola Filipa (14. novembra). Začína sa 15. novembra a trvá do 24. decembra, teda štyridsať dní. Je jedným zo štyroch pôstnych období v byzantskom obrade (Filipovka čiže Pôst pred Narodením Pána, Veľký pôst, Apoštolský alebo Petro-pavlovský pôst a Pôst pred sviatkom Zosnutia presvätej Bohorodičky).

Pôstne predpisy pre Filipovku boli vždy miernejšie ako pravidlá pre Veľký štyridsaťdňový pôst pred Paschou. Gréckokatolíkov na Slovensku v súčasnosti viaže iba povinnosť zdržiavať sa mäsitých pokrmov v piatok. Na rozdiel od Veľkého pôstu Filipovka nemá vlastné liturgické predpisy. Andrej Škoviera

Trnavská univerzita oslavovala aj v trnavskej katedrále

Trnavská univerzita v Trnave v tomto roku oslávila 375. výročie svojho založenia kardinálom Petrom Pazmáňom. Oslavy vyvrcholili 10. novembra 2010 na Arcibiskupskom úrade v Trnave v reprezentačnej sále Marianum slávnostnou akadémiou, na ktorej sa zúčastnil aj trnavský arcibiskup Róbert Bezák.

V ten istý deň oslavy uzavrel večerný koncert barokového súboru Solamente Naturali v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave. Primátor mesta Trnava, Štefan Bošnák, v príhovore pred predstavením uviedol, že priestor trnavskej katedrály veľmi súvisí s Trnavskou univerzitou, keďže v minulosti sa tu odohrávali verejné obhajoby, či promócie. Trnavskú univerzitu reprezentoval jej rektor doc. Ing. Martin Mišút, CSc. Rektor Katedrály sv. Jána Krstiteľa Jozef Gábris na podujatí zastupoval Arcibiskupský úrad.

V programe účinkoval deväťčlenný orchester pod vedením koncertného majstra Miloša Valenta. Solamente naturali uviedli vzácnu zbierku talianskych husľových a trúbkových koncertov, dvojkonzertov a tutti-konzertov z Podolínca, ktorá je dokladom vysokej úrovne hudobnej kultúry na Slovensku v 1. polovici 18. storočia. Koncert bol posledným zo série podujatí Trnavskej hudobnej jesene. Organizátorom bolo Mesto Trnava v spolupráci s Trnavskou arcidiecézou. **Katarína Michalčíková, ABU TT**

Odpustová slávnosť v Dóme sv. Alžbety

Blížiaci sa sviatok patrónky mesta sv. Alžbety Uhorskej si Košičania pripomenuli v nedeľu 14. novembra v Dóme sv. Alžbety slávením odpustovej svätej omše. Košický Dóm patrí k symbolom mesta a úcta k jeho patrónke - sv. Alžbete - je medzi veriacimi živá dodnes. Táto svätica je považovaná za jednu z najvýznamnejších svätíc 13. storočia a v minulosti patrila hlavne pre svoju charitatívnu činnosť k mimoriadne obľúbeným sväticiam. Dóm bol v minulosti aj vďaka svojej patrónke vyhľadávaným pútnickým miestom. Košický arcibiskup Bernard Bober, ktorý celebroid odpustovú sv. omšu v homílii pripomenul dobu a život svätice, ktorá výrazným spôsobom ovplyvnila rozvoj charitatívnej činnosti kresťanskej Európy. Upozornil však aj na súčasnú sociálnu situáciu vo svete a fakt, že bieda materiálna i duchovná sú a budú stále súčasťou nášho pozemského života. Zároveň zdôraznil, že pre Cirkev neustále platí povinnosť angažovať sa v sociálnych otázkach materiálne i svojou duchovnou silou. Nedeľnou slávnosťou

omšou sa v Košiciach zároveň začal 21. ročník Festivalu sakrálneho umenia, ktorý potrvá do 28. novembra. **-jf-**

Oslavy Dňa charity v Starej Ľubovni

Mať nablízku otvorené srdce so schopnosťou vnímať potreby druhých, zvlášť tých, ktorí sú na pomoc odkázaní, neodmysliteľne patrí do spoločenstva Cirkvi. V tomto duchu sa na staroľubovnianskom javisku Domu kultúry v nedeľu 14. novembra prihovoriť Mons. Štefan Sečka, pomocný biskup Spišskej diecézy a prezident Slovenskej katolíckej charity, keď ho v Starej Ľubovni na oslavách Dňa charity privítala hlavná sestra Spišskej katolíckej charity a Agentúry domácej ošetrovateľskej starostlivosti Iveta Tinathová. Od otca biskupa prevzala dar v podobe krásne vyrezávaného kríža a obrázok Svätého Otca Benedikta XVI s podpisom a tiež ruženec.

Slávnosť pokračovala muzikálom Farár z (M)Arsu v podaní skupiny nadšencov zo Šariša. V prestávke sa staroľubovnianska charita predstavila ako úžasná hostiteľka a za pomoci sponzorov rozdala čo mala, podobne ako to robievala ich patrónka - sv. Alžbeta. **-mt-**

Poznáme víťaza Celoslovenského mládežníckeho futbalového turnaja

Dňa 13. novembra 2010 sa v Ružomberku konal Celoslovenský mládežnícky futbalový turnaj o putočný pohár predsedu KBS. Tohtoročného turnaja sa zúčastnilo viac ako sto mladých futbalistov z deviatich diecéz.

Po napínavom finále sa víťazom turnaja stalo mužstvo Košickej arcidiecézy z farnosti sv. Dominika Sávia, Košice - sídl. Ťahanovce. Na druhom mieste sa umiestnilo mužstvo Košickej eparchie a tretí skočili mladí z Banskobystrickej diecézy. Čestné štvrté miesto získalo mužstvo Spišskej diecézy, z Gymnázia sv. Andreja v Ružomberku. Na turnaji odohral exhibičný zápas aj výber futbalistiek východného Slovenska, ktoré sú združené v neziskovej organizácii Schola in natura.

Futbalový turnaj sa každoročne koná v rámci Týždňa Cirkvi pre mládež a je vyvrcholením dekanátnych a diecéznych kôl. Celý turnaj organizačne zabezpečovala Rada pre mládež a univerzity Konferencie biskupov Slovenska v spolupráci s Gymnázium sv. Andreja v Ružomberku. **Martin Janus**

Pod'akovanie za románsky klenot Zemplína

V deň výročia pádu totality sa v Lesnom okrese Michalovce uskutočnila ďakovná archijerejská liturgia za okruh dobrodincov napomáhajúcich pri rekonštrukcii sakrálnych pamiatok v miestnom gréckokatolíckom chráme. Spolu s vladkom Milanom Chauturom, košickým eparchom ju slávila desiatka kňazov. Vladyka Milan v homílii poukázal na dobrotu Boha, ktorý ako dobrý pastier zachraňuje aj jedinú stratenú ovečku. „Dnešná doba je neľútostná voči jednotlivcovi. Preto sa mnohí aj uprostred veľkomiest cítia osamelí. kto však má Boha, nikdy nie je sám.“ Vladyka pripomenul, že chrám je dedičstvom otcov, ktorým viera a modlitba pomáhali prežiť svoj život. Nakoniec vyzval veriacich k stíšenej príprave na vianočné sviatky.

Po sv. liturgii vyjadrili vďaku Košickému samosprávnemu kraju, Nadácii VÚB, Obecnému úradu v lesnom a ďalším dobrodincom miestny správca o. Stanislav Zimovčák a predseda cyrilo-metodského spolku o. Michal Hospodár, ktorý odovzdal aj ďakovné listy. S bohatou históriou chrámu, jeho architektonickými premenami, zreštaurovanými vzácnymi stredovekými freskami a ikonostasom oboznámil prítomných o. Matúš Marcin. Hostia si prezreli sprístupnenú časť povaly, kde sa nachádzajú fresky z 15. a 17. storočia. Taktiež si v areáli chrámu vypočuli odborný výklad archeologičky Lýdie Gačkovej ohľadom nájdeného osária, odkrytých základných múrov pôvodnej sakristie a ďalších nájdených artefaktov. Súčasťou slávnosti bola aj prezentácia vzácných liturgických kníh po ich zreštaurovaní. **-mh-**

Žena je povolaná, aby bola článkom živej štruktúry kresťanstva

Na pôde Katolíckej univerzity v Ružomberku sa 15. novembra uskutočnila konferencia s medzinárodnou účasťou - Žena v Cirkvi. Diskutovalo sa o jej postavení a poslaní naprieč históriou. Záštitu nad ňou prevzal prof. Paul Zulehner, rakúsky pastoraálny teológ a dlhoročný riadny profesor Viedenskej univerzity. V liste adresovanom účastníkom konferencie napísal: „Nie je viac Židov a Grékov, otrokov a slobodných, mužov a žien, lebo vy všetci ste jedno v Kristovi Ježišovi.“ (Gal 3,28). V tejto vete opísal Pavol to, čo sa stáva, keď sa ľudia stávajú „Telom Kristovým“ – „jednotou v Kristovi“. PhDr. Karol Lovaš, spoluorganizátor podujatia, priniesol pohľad na ženu v kontexte teológie stvorenia: „Vždy keď sme v Cirkvi zabudli na to, že Boh je Trojica, prišli problémy. My sme vniesli do sveta pojem „falošného feminizmu“ v zmysle, že žena

musí najprv „dosiahnuť“ úroveň muža. Rovnako sa celé storočia predstavovalo kňazstvo ako „vrchol“. Potom sa nemôžeme čudovať, že všetci chcú tento vrchol, vrátane žien, dosiahnuť. Ale kňazstvo nie je žiadny „vrchol“. Je to v prvom rade služba,“ uviedol. Historický pohľad na chápanie ženy v myslení Aristotela a Tomáša Akvinského ponúkol prof. Peter Volek. O zasvätených inšpiratívnych ženách v Cirkvi prednášala sr. Jaroslava Hermana Matláková, ktorá vyzdvihla Katarínu Sienskú, Editu Steinovú, či Janu Františku de Chantal. Nechýbalo ani uvedenie do historického kontextu skrytej cirkvi v ČSSR. Ponúkol ho český historik a kňaz PhDr. Jindřich Zdeněk Charouz, PhD. a Mgr. Peter Sepp, PhD., ktorého príspevok kvôli neprítomnosti prečítal študent žurnalistiky.

V závere päťhodinovej konferencie sa diskutovalo a premietal sa filmový dokument o príbehu Ľudmily Javorovej, ktorú vysvätili v roku 1970 za „kňaza“. „V žiadnom prípade nešlo o to, propagovať svätenie žien. Príbeh Ľudmily Javorovej je príležitosťou ako porozumieť vlastnej histórii a cez ňu aj sebe. Človeka, ktorý sa bojí histórie sa treba právom báť, pretože je nebezpečný nielen pre seba, ale i pre svoje okolie. Išlo nám o snahu pochopiť na prvom mieste naše vlastné dejiny. Pochopiť, neznamená automaticky schvaľovať, alebo ospravedlňovať. Znamená to vžiť sa do kože toho druhého, v tomto prípade Ľudmily Javorovej – ženy v Cirkvi,“ uzavrel Lovaš. Ľudmila Javorová pôsobí po roku 1989 ako katechéta a členka pastoračnej rady v rímskokatolíckej farnosti Brno – Židenice.

Viktória Čechová

Kresťanskodemokratická mládež Slovenska oslávila 20 rokov

Park kultúry a oddychu v Nitre bol v dňoch 13. a 14. novembra miestom konania 6. fóra mladých. Sprevádzala ho dvojdňová konferencia s názvom Sociálne trhové hospodárstvo - mýty a fakty, na ktorej sa zúčastnilo vyše 60 členov Kresťanskodemokratickej mládeže Slovenska (KDMS). Jedným z prednášajúcich bol aj poslanec Európskeho parlamentu za KDH Miroslav Mikolášik, pod ktorého záštitou fórum prebehlo. Po slávnostnej svätej omši vo františkánskej kostole sa uskutočnilo spoločenské stretnutie pri príležitosti osláv k 20. výročiu založenia KDMS. Na recepcii sa zúčastnil predseda KDH, terajší Minister dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR Ján Figel'. Prejavil radosť z fungovania KDMS, ktorého 20-ročný vek prirovnal k zrelosti maturanta. Vyjadril aj nádej a perspektívu fungovania organizácie v budúcnosti. Medzi hosťami nechýbal ani jeho predchodca, súčasný podpredseda NR SR Pavol Hrušovský či poslanec Anton Marcinčin.

Viktória Čechová

Literárny večer Mons. Jozefa Tótha

Kultúrna verejnosť v Michalovciach dostala vzácnu príležitosť zoznámiť sa so súborným literárnym dielom majstra slova, kňaza a teológa Mons. ThDr. h. c. Jozefa Tótha, žijúceho v Košiciach. Literárny večer spojený s prezentáciou jeho nedávno vydaných kníh *Poézia* (700 s.) a *Próza* (300 s.) a zaujímavou besedou sa uskutočnil 12. novembra v Zemplínskej knižnici Gorazda Zvonického. Organizačne ho zabezpečila riaditeľka Domu Matice slovenskej v Michalovciach Ingrid Lukáčová, ktorá predstavila osobnosť a dielo básnika. V moderovanej besede Mons. Tóth presvedčivo hovoril o potrebe súladu rozumu i srdca pre integrálny život človeka. Dobro, krása a pravda sú stĺpy, bez ktorých sa ľudský život nemôže podariť postaviť. Tieto hodnoty najvýraznejšie obsahuje evanjelium Ježiša Krista, preto aj iné veľké kultúry sveta ako kresťanská sú len deriváciou evanjelia. Za najvyšší kód rozvoja sveta označil lásku k Bohu i ku každému človekovi. Morálne defekty jednotlivcov ako nenávisť, závisť a pod. blokujú riadny chod života spoločnosti tak, ako pokazené auto na ceste blokuje ostatné autá.

Po kultúrnej vsuvke v podaní matičiarov z Trnavy pri Laborci knihy symbolicky uviedol do čitateľského záujmu predseda Spolku sv. Cyrila a Metoda doc. Michal Hospodár. O svoj obdiv nad autorovým dielom sa podelil aj michalovský publicista Ernest Sirochman. Mons. Tóth prebral ešte pamätnú medailu Domu Matice slovenskej v Michalovciach a knižnici daroval svoje kompletne literárne dielo.

-mh-

Jubileum Zboru sv. Jozefa

V Chráme Svätého Ducha v Michalovciach sa v nedeľu rozozvučali nádherné tóny liturgického spevu v podaní Zboru sv. Jozefa. Archijerejskú liturgiu so zborom, ktorý si pripomenul 15. výročie od svojho založenia, slávil vладыka Milan Chatur, košický eparcha. Spoluslúžil o. Jaroslav Štelbaský, protoigumen redemptoristov, o. František Puci, protopresbyter a ďalší kňazi. Vладыka Milan v kázni pripomenul starobylú tradíciu zborového spevu na oslavu Boha. Súčasne však upozornil na skutočnosť, že všetci, nielen zboristi, majú mať aktívnu účasť na liturgickom slávení. Práve v súzvuoku profesionálneho spevu s ľudovým je možné zažiť hĺbku modlitby a vydať svedectvo viery. Vладыka zaželel zboru, aby pred blížiacim sa jubileom príchodu solúnskych bratov zachovávali dedičstvo byzantskej tradície naďalej.

Súčasťou spomienky na jubileum zboru bolo aj vydanie knižnej Pamätnice, kde sa dočítame, že zbor vznikol

a účinkuje pri Chráme Svätého Ducha o. redemptoristov. V súčasnosti má 39 členov a vedie ho dirigentka Dr. Mária Gofusová. Organizačným vedúcim zboru je Ing. Pavol Kurilec.

-mh-

Zomrel kňaz Jozef Krčmár SVD

16. novembra 2010 zomrel páter Jozef Krčmár SVD. V aktuálnom roku oslávil svoje 60. výročie kňazskej vysviacky a dovŕšil 89. rok života. Zádušná svätá omša za pátra Krčmára sa konala v piatok 19. novembra v Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Nitre na Kalvárii. Po skončení svätej omše budú pohrebné obrady na cintoríne sv. Cyrila a Metoda na Cabajskej ceste v Nitre.

P. Jozef Krčmár sa narodil 4. 11. 1921 v Lehote pri Nitre. Do misijnej Spoločnosti Božieho Slova vstúpil v r. 1936. Prvé sľuby zložil v r. 1943. Pokračoval v teologických štúdiách v ťažkých vojnových časoch a za kňaza bol vysvätený 25. 3. 1950 v Ríme. V r. 1952-1991 pôsobil ako misionár na indonézskej ostrove Flores. Od r. 1991 až do smrti bol páter Krčmár na odpočinku v materskom dome SVD v Nitre na Kalvárii.

-jh-

Zomrel misionár Michal Lapšanský SVD

Taliansko/Slovensko (13. novembra, RV) – V sobotu ráno zomrel vo veku 90 rokov ThDr. Michal Lapšanský, kňaz Spoločnosti Božieho Slova, misionár.

P. Michal Lapšanský SVD sa narodil v r. 1920 v Smižanoch a bol jedným z posledných kňazov, ktorí boli ešte pred prenasledovaním katolíckych kňazov riadne vysvätení. Študoval filozofiu vo Viedni, potom ho vzhľadom na politickú situáciu predstavení povolali späť na Slovensko. V Nitre na Kalvárii ho v r. 1946 vysvätil za kňaza arcibiskup Karol Kmeťko. Pokračoval v štúdiách v Ríme, kde dosiahol licenciát teológie. 25 rokov pôsobil v severnom Taliansku vo Verone, kde bol predstaveným Malého seminára SVD.

V roku 1957 sa stal provinciálom Taliansko-švajčiarskej provincie SVD. Od roku 1971 bol 9 rokov rektorom Generálneho domu verbistov v Ríme. Roku 1981 bol vymenovaný za spirituála v Pápežskom kolégiu sv. Petra. Páter Lapšanský prežíval svoju starobu v krásnom kraji na úpätí Alp pri jazere Lago di Garda.

-jak-